

Sygn. akt VIII Cz 379/12

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lipca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VIII Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodnicząca : SSO Jadwiga Siedlaczek (spr.)

Sędziowie : SO Hanna Matuszewska, SO Małgorzata Kończal

po rozpoznaniu w dniu 5 lipca 2013 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa ; **J. D.**

przeciwko : (...) **Towarzystwu Ubezpieczeń S.A. w Ł.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na rozstrzygnięcie o kosztach zawarte w punkcie 2 wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 17 kwietnia 2013 r.

sygn. akt I C 1027/12

postanawia: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

W pkt. 2 wyroku z dnia 17 kwietnia 2013r. Sąd Rejonowy zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1.217, zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, W uzasadnieniu Sąd ten wskazał, że o kosztach orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony . Ponieważ w sprawie to powód jest stroną przegrywającą , dlatego też zasądzono od niego na rzecz pozwanego kwotę 1.217, zł , w tym 1.200, zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika oraz 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W zażaleniu na rozstrzygnięcie o kosztach postępowania powód zarzucił sądowi; naruszenie prawa procesowego tj. art. 102 k.p.c. oraz art. 113 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych poprzez jego niezastosowanie w okolicznościach szczególnie uzasadnionych nieobciążenie powoda kosztami procesu. Wskazując na powyższe zarzuty powód wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości (pkt. 2 sentencji wyroku), nieobciążenie powoda kosztami procesu. W uzasadnieniu zażalenia powód wskazywał na trudną sytuację materialną oraz powoływał się na postanowienie SN z dnia 3.02.2011r IIICZ 171/10).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W świetle akt sprawy nie ma wątpliwości, że stosując zasadę odpowiedzialności za wynik procesu wynikającą z art. 98 k.p.c. , Sąd I instancji nie naruszył obowiązujących przepisów. Zgodnie z jednolitą doktryną i utrwalonym

orzecznictwem, rozstrzygając o kosztach procesu, w pierwszej kolejności należy kierować się zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, co Sąd Rejonowy uczynił. Przepis art. 102 k.p.c. zawiera uprawnienie o charakterze czysto dyskrejonalnym. Wprawdzie kwestia trafności i zasadności skorzystania lub nie skorzystania z tego uprawnienia, co do zasady może być objęta kontrolą sądu wyższego rzędu, niemniej ewentualna zmiana zaskarżonego orzeczenia o kosztach powinna być wyjątkowa (postan. SN z 12.10.2012r-IVCZ 69/12). W związku z tym może być podważona przez sąd wyższej instancji tylko wtedy, gdy jest rażąco niesprawiedliwa. (wyrok SA w Warszawie z dn.31.01.2013r - VI ACa 1083/12). Artykuł 102 k.p.c. stanowiący, że w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami, może mieć zastosowanie tylko w szczególnych sytuacjach, gdy zastosowanie odpowiedzialności za wynik procesu byłoby z jakiś szczególnych powodów krzywdzące dla strony przegrywającej proces. Skoro przepis art. 102 k.p.c. mówi o szczególnych okolicznościach, to oznacza, że może być stosowany wyjątkowo, jako odstępstwo od reguł wyrażonych w art. 98,100 i 101 k.p.c. Uzasadnienie zastosowania tego przepisu musi wynikać z okoliczności konkretnego przypadku (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 października 1976 r., IV PZ 61/76, opubl. Legalis, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 lutego 1981 r., IV PZ 11/81, opubl. Legalis). Powszechnie przyjmuje się, że do okoliczności uzasadniających zastosowanie art. 102 kpc należy zaliczyć zarówno fakty związane z samym przebiegiem procesu (takie jak dążenie do szybkiego zakończenia procesu, do szybkiego wyjaśnienia wszystkich istotnych faktów, czy usprawiedliwione założenie zasadności roszczenia), jak też fakty leżące „na zewnątrz” procesu, a zwłaszcza dotyczące stanu majątkowego czy sytuacji życiowej. Sąd Rejonowy nie dopatrył się żadnych okoliczności, które dawałyby mu możliwość rozstrzygnięcia o kosztach procesu na podstawie art. 102 k.p.c. W zażaleniu skarżący nie wskazał, zdaniem Sądu Okręgowego, na takie okoliczności, które uzasadniałyby zmianę rozstrzygnięcia o kosztach zawartą w punkcie 2 wyroku ograniczając się jedynie do ogólnikowych stwierdzeń. Sama zła sytuacja materialna strony nie uzasadnia nieobciążania powoda kosztami postępowania, gdyż nie jest to wyjątkowy przypadek.(post. SA w Łodzi z 21.03.2013- I ACa 1097/12) W tej sytuacji Sąd Okręgowy nie dopatrył się w okolicznościach sprawy sytuacji szczególnej i wyjątkowej wymagającej jego ingerencji. Ma marginesie należy wskazać iż strona wnosząca proces działająca przy pomocy fachowego pełnomocnika winna w sposób szczególnie wnikliwy rozważyć zasadność powództwa i winna mieć świadomość obowiązku ponoszenia kosztów związanych z wytoczeniem powództwa.

Sąd Okręgowy zatem mając na uwadze powyższe orzekł jak w sentencji na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 zdanie pierwsze k.p.c.